DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
10. marts 1993 *

I sag C-191/91,

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Abbott GmbH

mod

Oberfinanzdirektion Köln,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af den kombinerede nomenklatur i den fælles toldtarif,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.N. Kakouris, og dommerne M. Diez de Velasco og P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Abbott GmbH ved advokat D. Krüger, Frankfurt am Main

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Rodríguez Galindo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af R. Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste,

* Processprog: tysk.

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 15. oktober 1992,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 12. juni 1991 indgået til Domstolen den 26. juli 1991 har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt visse præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af den fælles toldtarif som indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1) med henblik på tariferingen af varer i sæt (såkaldte »Test-Kits«), der indeholder forskellige laboratoriereagenser.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en tvist mellem selskabet Abbott, sagsøgeren i hovedsagen, og Oberfinanzdirektion Köln, sagsøgte i hovedsagen, vedrørende tariferingen af de nævnte produkter.

3 Det fremgår af sagsakterne, at de omhandlede varer i sæt, som er pakket i fælles emballage til detailsalg, skulle anvendes som immuntest i diagnostikken, dvs. til påvisning og bestemmelse af bestemte stoffer i humanserum og -plasma.

4 Da Oberfinanzdirektion var af den opfattelse, at den karaktergivende bestanddel i det omhandlede varesæt i medfør af den almindelige bestemmelse vedrørende fortolkningen af den kombinerede nomenklatur, punkt 3, litra a) (bilag I til

forordning nr. 2658/87), er det deri indeholdte monoklonale diagnostiske reagens, henførte Oberfinanzdirektion i sine tariferingsoplysninger af maj og juni 1989 det omhandlede varesæt — i betragtning af sammensætningen af dette reagens — under underposition 3002 90 90, »Andre varer«, som et toksinlignende produkt.

5 Abbott anlagde sag til prøvelse af disse tariferingsoplysninger og krævede dem ophævet med den begrundelse, at varen skulle henføres til underposition 3002 10 10, »Antisera«.

6 Bundesfinanzhof, der påkender sagen som endelig instans, fandt det nødvendigt at anmode Domstolen om en afgørelse vedrørende fortolkningen af de tarifbestemmelser, som tariferingen af de omhandlede produkter afhænger af. Den har derfor forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal den fælles toldtarif — den kombinerede nomenklatur — fortolkes således, at varer i sæt ('Test-Kits') med et monoklonalt diagnostisk reagens — antistof — som hovedbestanddel, som beskrevet i kendelsens grunde, ved anvendelse af den almindelige tariferingsbestemmelse 3, b), skal betragtes som 'lignende produkter' i henhold til underposition 3002 90 90?

2) Fører i benægtende fald fortolkningen af toldtariffen til, at de omhandlede produkter skal henføres under underposition 3002 10 10 som antisera?

3) Såfremt også spørgsmål 2 besvares benægtende: Hvilket andet punkt under pos. 3002 eller hvilken anden position i toldtariffen (f.eks. pos. 3822) skal de ovenfor beskrevne produkter da henføres under?«

7 Hvad nærmere angår hovedsagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de skriftlige indlæg for Domstolen henvises til den refererende dommers rapport. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

8 Det står fast, at den bestanddel, der er karaktergivende for det omhandlede varesæt, er det nævnte monoklonale diagnostiske reagens, og at det i den forbindelse drejer sig om et produkt, som henhører under pos. 3002. Denne position lyder således:

»3002 Menneskeblod; dyreblod tilberedt til terapeutisk, profylaktisk eller diagnostisk brug; antisera og andre blodbestanddele; vacciner, toksiner, mikroorganismekulturer (undtagen gær) samt lignende produkter«.

9 Med hensyn til tariferingen af det omhandlede produkt under en af underpositionerne i pos. 3002 bemærkes, at underposition 3002 90 90 som opsamlingsposition først kommer i betragtning, såfremt produktet ikke kan henføres under nogen anden underposition.

10 Det fremgår med hensyn hertil af sagsakterne, at det monoklonale diagnostiske reagens, som er karaktergivende for det omhandlede varesæt, er et monoklonalt antistof. Monoklonale antistoffer fremstilles af B-lymfocytter. Fremstillingen af de pågældende sæt, som anvendes til immuntest, indledes med, at en stamcelle af type B-lymfocyt udtages af plasma fra milten i et immuniseret donordyr, i dette tilfælde en mus.

11 Den således udtagne lymfocyt, som producerer det ønskede monoklonale antistof, sammensplejses derefter med en kræftcelle, som har den egenskab, at den formerer sig ubegrænset. Den nye celle, som er resultatet af sammensplejsningen, en hybridcelle, dyrkes derefter i et formeringsgunstigt miljø. Det af de udtagne lymfocytter producerede monoklonale antistof formeres således på grund af kræftcellens nævnte egenskaber.

12 Endvidere må det fastslås, at B-lymfocytterne, der også benævnes blodlymfocytter, er blodbestanddele. De monoklonale antistoffer, som er immunglobulin, der i

blodet er udsondret fra B-lymfocytterne, er følgelig selv blodbestanddele og henhører derfor under underposition 3002 10, »Antisera og andre blodbestanddele«.

13 Deraf følger, at de monoklonale antistoffer, som ved hjælp af hybridcelleteknikken udvindes i laboratorier med henblik på sammensætning af de i hovedsagen omhandlede varesæt, ligeledes er immunglobulin, da de svarer til de i blodet fra b-lymfocytterne udsondrede monoklonale antistoffer, og derfor må anses for blodbestanddele i betydningen i underposition 3002 10.

14 Med hensyn til tariferingen af de omhandlede produkter i en af denne underpositions underopdelinger bemærkes, at de pågældende monoklonale antistoffer ikke er »antisera« efter betydningen i underposition 3002 10 10. De er nemlig ikke »flydende blodbestanddele, som er udskilt ved koagulationen«, således som sera defineres i Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger til pos. 3002.

15 De omhandlede produkter må derfor anses for »andre blodbestanddele« som omhandlet i den anden del af underposition 3002 10. Med hensyn til tariferingen af produkterne i en underposition bestemt til dette begreb kan det, således som Kommissionen har anført, fastslås, at de pågældende antistoffer, da det drejer sig om immunglobulin, enten må anses for blodglobulin eller som serumglobulin efter betydningen i underposition 3002 10 91, uden at det af hensyn til afgørelsen i hovedsagen er nødvendigt at træffe et specielt valg mellem en af disse to kategorier.

16 Spørgsmålene fra den forelæggende ret må herefter besvares med, at den fælles toldtarif skal fortolkes således, at varer i sæt med et monoklonalt diagnostisk reagens (antistof) som hovedbestanddel skal tariferes i underposition 3002 10 91.

Sagens omkostninger

17 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Bundesfinanzhof, ved kendelse af 12. juni 1991, for ret:

Den fælles toldtarif skal fortolkes således, at varer i sæt med et monoklonalt diagnostisk reagens (antistof) som hovedbestanddel skal tariferes i underposition 3002 10 91.

Kakouris Diez de Velasco Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. marts 1993.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

C.N. Kakouris
Formand for Fjerde Afdeling